

Janneke

mijn wereld

Hutspot en Naturalis

Na de jaarlijkse traditionele familiehutspot ter viering van Leidens Ontzet gingen we de volgende dag met kinderen en kleinkinderen naar het nieuwe Naturalis. Het verhaal van de waarde van het leven op aarde wordt er spectaculair en met allure in negen schitterende zalen verteld, te beginnen in een oogverblindende zaal met opgezette dieren. Dan langs Trix, de fossiele Tyrannosaurus Rex, ooit het grootste zoogdier op aarde. In de groots verlichte Dinozaal wordt je uitgewuifd door vogels, de enige nog levende tak van de dinosauriërs. Schoonheid van de natuur is er volop te zien met wanden vol kleurrijke vlinders en insecten. De zalen over begin en einde van het leven maken je steeds nieuwsgieriger. Ook daar dringt gelukkig wel het verhaal over het leven op aarde door: we moeten én kunnen er ook zelf wat aan blijven doen dat al dit waardevols niet verloren gaat!

Janneke Brinkman (71) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

ROOD FRUIT

De winkels liggen weer vol vers fruit dus ga ik het lievelingsgerecht van mijn man weer klaarmaken: rode vruchtjes in gelatinepudding. Hij is dol op aardbeien, frambozen, bessen en bramen. Regelmatig zag ik hem in zijn studententijd een kilo aardbeien in zijn eentje oppeuzelen. Het liefst zou hij een halve pot rode jam tegelijk op zijn boterham smeren. Ik weet overal zelfs zonder menukaart wat hij als

dessert zal kiezen: sorbetijs van rood fruit. Voor deze pudding luisteren de hoeveelheden sap, wijn en likeur en het aantal gelatineblaadjes nauw. Alleen precisiewerk biedt hier prachtig resultaat. Net als het storten van het rode bouwwerk in en uit de tulbandvorm. Voor de kleur en compositie leg ik er nog wat bessentakjes op. Ik blijf tenslotte een schilder.

Oom Jan

We gingen langs het studentencentrum in Amstelveen waar ik een halve eeuw geleden Elco leerde kennen en waarnaast nu mijn oom Jan woont. Hij is de jongste van drie, het 'jongere broertje' van mijn vader. Onlangs werd hij 96, de leeftijd waarop mijn vader overleed. Springlevend is hij nog, woont zelfstandig en rijdt nog met zijn auto naar Amsterdam-West waar hij vroeger woonde. Hij is superhandig met de computer, volgt de politiek, is energiek, gastvrij en maakt grapjes. Een leven van hard werken heeft hem geen kwaad gedaan, ondanks verdrietige tegenslagen. Hoe doet hij dat toch? "Janneke, weet je", zei hij, "Je moet je vooral niet te veel zorgen maken. Niet te stresserig leven. Probeer opgewekt en positief te blijven, ook als er verdriet langskomt." Van je familie moet je het hebben - ik hoop toch zo dat ik er wat van heb meegekregen!

Oom Jan (links), tante Mien en mijn vader (rechts).

